

Sygn. akt **XXVII Ca 2380/18**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 listopada 2019 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XXVII Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia Grzegorz Chmiel
Sędziowie:	Katarzyna Parczewska del. Joanna Karczewska
Protokolant:	sekr. sądowy Grażyna Dwórznik

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 25 października 2019 r. w Warszawie

połączonych spraw z powództwa **M. A.**

przeciwko **(...) S.A. w W.**

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieścia z dnia 21 czerwca 2018 r. sygn. akt I C 2637/16

1. oddala apelację;
2. zasądza od powoda M. A. na rzecz pozwanego (...) S.A. w W. kwotę 450 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego w instancji odwoławczej.

XXVII Ca 2380/18

UZASADNIENIE

Postępowanie przed sądem I instancji

Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie rozpoznawał sprawę z powództwa M. A. przeciwko (...) S.A. o zapłatę odszkodowania w związku z odwołaniem lotu z K. do W. w dniu 17 lipca 2016 r. Powód domagał się zapłaty odszkodowania w kwocie 250 EUR przewidzianego Rozporządzeniem WE nr 261/2004, jak również zwrotu kosztów zakwaterowania na jedną noc w kwocie 2.760 (...) i biletu na zastępcze połączenie lotnicze w kwocie 415,50 EUR.

Pozwany uznał powództwo co do kwoty 250 EUR lecz odmówił spełnienia roszczenia o zwrot kosztów zakwaterowania i biletu lotniczego na alternatywne połączenie, wskazując, iż powód świadomie zrezygnował ze świadczeń oferowanych bezpłatnie pasażerom odwołanego lotu, w związku z czym nie może on domagać się pokrycia poniesionych przez siebie kosztów.

Orzeczenie sądu I instancji

Wyrokiem z dnia 21 czerwca 2018 r. Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia zasądził od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powoda kwoty 1.100,80 zł to jest kwoty stanowiącej równowartość 250 EUR, co do której pozwany uznał powództwo, i oddalił powództwo w pozostałej części.

Ustalenia faktyczne poczynione przez sąd I instancji

W uzasadnieniu orzeczenia Sądu Rejonowego wskazano następujące okoliczności faktyczne ustalone w toku postępowania i przyjęte jako podstawa wydanego w sprawie orzeczenia:

1. M. A. zawarł z (...) S.A. z siedzibą w W. umowę przewozu lotniczego (nr rezerwacji (...)) wykupił bilet nr (...) na lot na trasie W. – K. zaplanowany na dzień 15 lipca 2016 roku oraz na trasie K. – W. zaplanowany na dzień 17 lipca 2016 roku.

1. Lot z W. do K. odbył się zgodnie z planem, lecz lot z K. do W., zaplanowany na dzień 17 lipca 2016 roku został odwołany.

2. Po odwołaniu lotu M. A. otrzymał informację tekstową (SMS) od linii lotniczych, że jego lot został przełożony na dzień 20 lipca 2016 roku na godziny wieczorne.

3. Przedstawiciel pozwanego poinformował pasażerów odwołanego lotu o opcji zmiany rezerwacji i możliwości zakwaterowania. Linie lotnicze zapewniały pasażerom odwołanego lotu alternatywne loty. Wyżywienie, transfery do i z hotelu, zakwaterowanie i wyżywienie w hotelu. Obsługa pasażerów odbywała się w języku (...), (...) i (...).

4. M. A. musiał stawić się do pracy w dniu 18 lipca 2016 r. więc dokonał zakupu biletu na lot w dniu 18 lipca 2016 roku na godzinę 05:30 z przesiadką w W., za który zapłacił kwotę 415,50 EUR

5. M. A. spędził noc z dnia 17 lipca 2016 roku na dzień 18 lipca 2016 roku w hotelu (...) w K., Całkowity koszt pobytu w hotelu wniósł kwotę 2.760,00 (...).

Motywy rozstrzygnięcia Sądu I instancji

Jako podstawę rozstrzygnięcia, w części nie objętej uznaniem powództwa Sąd Rejonowy przyjął przepis art. 8, 9 i 12 rozporządzenia nr 261/2004, stwierdzając jednocześnie, iż pozwany nie uchybił swoim zobowiązaniom wynikającym z art. 8 i 9 rozporządzenia nr 261/04. Opierając się na zeznaniach świadka S. S. (1) ustalił, iż wszystkim pasażerom, którzy się do niego zgłosili niezwłocznie została przedstawiona propozycja alternatywnych lotów, wyżywienia, transferów do i z hotelu, zakwaterowania i wyżywienia w hotelu. W oparciu o to Sąd Rejonowy stwierdził, iż powód nie wykazał aby poniesienie przez niego kosztów zakwaterowania i zakupu nowego biletu lotniczego było konieczne. Decyzję powoda, że nie będzie czekał, by porozmawiać z przedstawicielem pozwanego na lotnisku i uda się do hotelu w którym wynajął pokój, oraz skorzysta z lotu powrotnego, na który sam wykupił bilet, Sąd Rejonowy ocenił jako rezygnację przez powoda z bezpłatnych świadczeń oferowanych przez pozwanego zgodnie z art. 8 ust. 1 lit. b) i c) oraz art. 9 rozporządzenia nr 261/04. W oparciu o to w ocenie Sądu Rejonowego poniesienie przez powoda dodatkowych kosztów nie było normalnym następstwem odwołania lotu, a jedynie następstwem decyzji powoda o nieskorzystaniu ze świadczeń oferowanych przez pozwanego.

Apelacja

Apelację od wydanego orzeczenia wniósł powód, zaskarżając je w części, w której powództwo zostało oddalone, i wnosząc o uwzględnienie żądań pozwu w całości. Pod adresem zaskarżonego orzeczenia sformułował następujące zarzuty:

1) nierozpoznanie istoty sprawy (art. 386 par. 4 KPC) w wyniku bezkrytycznego oparcia rozstrzygnięcia na zeznaniach świadka S. S.;

2) sprzeczność istotnych ustaleń faktycznych z zebraniem w sprawie materiałem dowodowym poprzez uznanie, że Powód miał możliwość skorzystania z rzekomej oferty lotów alternatywnych, wyżywienia, noclegu i transferów oferowanych przez Pozwanego

3) Naruszenie przepisów postępowania (tj. art. 6 KPC, art. 227 KPC, art. 232 KPC, art. 233 §1 KPC jak również art. 272 KPC oraz art. 299 KPC) mające istotny wpływ na wynik sprawy, poprzez całkowite pominięcie dowodu z przesłuchania strony (Powoda).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Rozstrzygnięcie Sądu Rejonowego, mając na uwadze treść zgłoszonego roszczenia jak również przedstawione w toku postępowania dowody było prawidłowe, zaś argumenty przedstawione w apelacji nie mogły doprowadzić do zmiany zaskarżonego orzeczenia.

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż pierwszy z zarzutów podniesionych przez pozwanego jest oczywiście bezzasadny. W postępowaniu przed sądem I instancji nie doszło bowiem do nie rozpoznania istoty sprawy w rozumieniu art. 386 §4 k.p.c. Sąd Rejonowy orzekł bowiem o całości żądania pozwu, dokonując oceny właśnie tego co stanowiło istotę roszczenia – a więc to czy powodowi przysługuje roszczenie o zapłatę dalszego odszkodowania ponad „ryczałtową” kwotę 250 EUR wynikającą z przepisów rozporządzenia nr 261/04. W tym zakresie Sąd Rejonowy ocenił, iż powód dobrowolnie zrezygnował ze świadczeń oferowanych mu bezpłatnie przez linię lotniczą, czym przyczynił się do powstania szkody, a co za tym idzie utracił prawo żądania jej naprawienia w tym zakresie. Brak jest zatem podstaw by twierdzić, iż sąd nie rozpoznał istoty sprawy.

Pozostałe dwa zarzuty podniesione przez powoda były zarzutami odnoszącymi się faktycznie do oceny dowodów. Powód kwestionował bowiem oparcie się przez Sąd Rejonowy na zeznaniach świadka S. S. (1), nie zaś na jego własnych zeznaniach złożonych w trybie art. 299 k.p.c., i w zasadzie na zarzucie, iż zeznania świadka były nieprawdziwe budowal całość zarzutów formułowanych pod adresem orzeczenia Sądu Rejonowego. W ocenie Sądu Okręgowego jednakże stawiane przez niego zarzuty nie dają podstaw do podważenia prawdziwości zeznań świadka. W szczególności jego wiarygodności nie podważa fakt, iż jest on pracownikiem pozwanego, gdyby bowiem była to okoliczność wyłączająca wiarygodność świadka to oznaczałoby to faktyczne pozbawienie przedsiębiorców możliwości obrony swych praw w postępowaniu sądowym. Zarzut, iż świadek został „poinstruowany jak ma zeznawać” jest zaś wprost zarzutem popełnienia przestępstwa, formułowanie tego rodzaju pomówień bez jakichkolwiek dowodów na ich poparcie jest zaś zwykłym pomówieniem.

Przyjęcie, iż dokonana przez Sąd Rejonowy ocena wiarygodności zeznań świadka S. S. (1) była prawidłowa oznacza bezzasadność postawionego w apelacji zarzutu sprzeczności ustaleń faktycznych ze zgromadzonym materiałem dowodowym. Bezzasadny jest także zarzut „pominięcia” zeznań samego powoda – Sąd Rejonowy uwzględnił je bowiem i wprost przywołał w uzasadnieniu – tyle tylko że jedynie w części, w której były one zgodne z zeznaniami świadka. W zakresie zaś oceny wiarygodności zeznań powoda można zadać pytanie, dlaczego to jemu, a nie świadkowi Sąd miałby dać wiarę – wszak powód jest osobą bezpośrednio zainteresowaną w uzyskaniu korzystnego rozstrzygnięcia, więc można spodziewać się, że będzie przedstawiał stan faktyczny w taki sposób, by było to dla niego korzystne, w tym pomijając te jego elementy, które nie pasują do formułowanego roszczenia. Ponownie zatem brak jest podstaw do dokonania odmiennej niż dokonana przez Sąd Rejonowy oceny tego dowodu.

Mając na uwadze powyższe okoliczności apelację powoda należało uznać za niezasadną, i podlegającą w związku z tym oddaleniu na podstawie art. 385 k.p.c.

Konsekwencją oddalenia apelacji było obciążenie na podstawie art. 98 k.p.c.